

מ א ס ך
שמחת
תורה

קובץ תורני מרכזי

— שיבתו של אהרן —
לזכר נשמת הרב ח"ר יחזקאל אהרן הכהן איזבי זצ"ל

תש"ר תשפ"ב

גליון ב'

מקדורת זכר יהודה אריה

מוסדות 'פני מנחם' בארה"ק

בנשיאות רבינו ראש הישיבה שליט"א

יהושלים ת"י

בית המדרש הגדול	כולל עיון 'פני מנחם'
תלמוד תורה 'פני מנחם'	כולל 'בית תלמוד להוראה' – חו"מ
'בית שייטלבוים'	כולל 'פני מנחם' – יו"ד
ישיבה קטנה 'פני מנחם'	כולל ללימוד ש"ס
ישיבה גדולה 'פני מנחם'	כולל ללימוד יורה דעה ח"ב

אשדוד

בית החסידים 'פני מנחם'	כולל ללימוד חושן משפט
כולל עיון 'פני מנחם'	כולל הלכה – אורח חיים

בית שמש

בית החסידים 'פני מנחם'	כולל 'נר יהודה' – חושן משפט
בית החסידים ברמה ג'	כולל עיון הלכה
תלמוד תורה	כולל ללימוד ש"ס

בני ברק

בית החסידים 'פני מנחם'	כולל ללימוד ש"ס 'פני מנחם'
כולל 'פני מנחם' – חו"מ	כולל ללימוד יורה דעה ח"ב

חיפה

בית החסידים 'פני מנחם'

כולל הלכה – 'פני מנחם'

רשת ארצית לכוללי בוקר וערב 'פני מנחם'

מאסף 'שמחת תורה'

י"ל ע"י מכון 'תורתך שעשועי'

טל': 0504168660 פקס: 0774007211

mpm05041@gmail.com

כל הזכויות שמורות

כ"ק מרן אדמו"ר הגה"ק
בעל 'בית ישראל' זצלה"ה

מאמרי קודש 'בית ישראל' בכת"ק לחג הסוכות ושמחת תורה

בית ישראל סוכות [תש"י]

ושאבתם מים בששון, ואי' (ירמיה יז, ג) מקוה
ישראל כו' עי"כ מה מקוה מטהר כו', ושם
פסולין ג' לוגין מים שאובים (עדות א, ג),
ובסוכות כתי' ושאבתם מים בששון
שמתקרבין בסוכות, והשאובים פסולים
מפני שהם בידי אדם, ובסוכות נעשה מצוה
ושאבתם מים בששון, ומן השמים מסייעים
ונקרא בידי שמים.

בגמ' (סוכה ז.) מדהוי דופן לענין שבת הוי
דופן לסוכה, ענין דופן עפ"י דברי
הח' הרי"ם ז"ל (שפ"א ברכה ד"ה בפסוק) מה
יפו פעמך בנעלים (שיה"ש ז, ב), שיהי' נעול
ולא יצא החוצה לא נתפשט, כעין מחיצה,
וזה סכות בשבת הכח גדול ביותר, ומדהוי
דופן לענין שבת הוי דופן לענין סוכה,
שהשבת מסייע אל יצא איש ממקומו ביום
השביעי (שמות טז, כט).

כ"ק אאז"ל (אמרי אמת סוכות תרע"א יום ב')
סוכה ג' דפנות (סוכה ב.) כנגד ג' אבות,
וכוכבים נראים (שם ב:) כנגד השבטים, וזהו

כ"ק אאז"ל (אמרי אמת סוכות תרס"ח ליל ב') כל
ישראל ראויים לישב בסוכה אחת (סוכה
כז:), הרמז שמתאחדים כל ישראל, וזהו
אגודה אחת (ויק"ר ל, יב), וזה שאיחד אותם
משה ואהרן, שושבינא דמלכא ומטרונותא
(זוה"ק ח"ג כ. ועוד), וגם אחר ימים הנוראים
כשהתירו להתפלל עם עבריינים (פתיחה
לתפלת 'כל נדרי', והוא מספר כלבו סימן סח ד"ה
ונשאל גאון), והם קיבלו ג"כ תיקון
בהתחברות שלהם עם כלל ישראל, ונגמר
הענין בסוכות כל האזרח בישראל ישבו
בסוכות (ויקרא כג, מב), וגם הד' מינים יש
טעם וריח ויש בלי טעם וריח (ויק"ר ל, יב),
וכולם מתאחדין לאגודה אחת, ושבת ג"כ
מאחד את בנ"י (זוה"ק ח"ב קלה.) ולא נצרך
לד' מינים.

כ"ק אאז"ל הגיד (אמרי אמת סוכות תרע"ד יום
ב'; תרפ"ט ליל ב') שאנשים שזמן להם
הגמר התיקון השלם בימים הנוראים, יכולים
לגמור להתקרב בסוכות, דאי' (ישעיה יב, ג)

א. הננו נותנים לפניכם היום ברכה - מתוך כתבי קודש המונחים בגנוי המערכת, מאמרים מכת"ק רבינו קדוש
ישראל זי"ע בעניני חג הסוכות ושמחת תורה שלא שזפתן עין הדפוס עד הנה, ייש"כ להרה"ח ר' ישראל
מנדלסון שליט"א על המצאתם לידינו.
וזאת למודעי, כי נוספו בסוגריים עגולות מראי מקומות כפי אומדן דעת העורכים למען ירוץ בו הלומד, ואין
אנו מתיימרים לומר שהן הן הדברים הנאמרים במסירה.

מגין על ישראל, סוכה לשון הגנה (שפ"א סוכות תרמ"ו ד"ה איתא), והעיקר הגנה כנגד היצה"ר, לך עמי בוא בחדריך [כו'] עד יעבור זעם (ישעיה כו, כ), ירוץ אדם כשיסורין באים עליו לתוך חדרי תורה שבליבו (תנב"א רבה ו), חדרי תורה הם סוכות שמחת תורה, יסורין באים עליו התנגדות היצה"ר הביאני המלך חדריו (שיה"ש א, ד) סוכות, ואי' (אמרי אמת סוכות תרס"ו יום א' ד"ה כתיב) שמעשה בלעם היו באלו הימים, מה טובו אהליך יעקב משכנותיך ישראל (במדבר כד, ה), ואי' (יומא י:) פלוגתא אם דירת ארעי או קבע, וזה אהליך משכנותיך, חבי כמעט רגע עד יעבור זעם, עד שיעבור זממו של בלעם, וישראל יתגבר עליו, וכת' (תהלים כו, ה) כי יצפנני בסוכו ביום רעה כו', טוב להיות נעבד מע' אומות (במד"ר כ, יח, תנחומא בלק יא), כנגד פרי החג (שבת כא:), וכמו כן באלו הימים פרי החג מתמעטין (רש"י במדבר כט, יח ד"ה ומנחתם, וזה"ק ח"ב רלג:) וישראל עולים.

שמחת החג כנגד עצבות שזה מיצה"ר, ובסוכות אחר הימים הנוראים חירות מיצה"ר, ויש חטאים שמסתירים הקדושה, לא חמי אפי שכינתא (זוה"ק ח"א נז. ועוד), וע"י שמחה של מצוה זוכין לקבלת פני השכינה, וזה ושמחתם לפני ד' (ויקרא כג, מ) דחמי אפי שכינתא, והכל ע"י כח התורה, ושבתם מים בששון (ישעיה יב, ג) זהו תורה (עי' תנב"א י), שמחת בית השואבה (סוכה נא.) תיקון לפגם מבלאי מכנסי הכהנים (שם) ועשה להם מכנסי בד לכסות וכו' (שמות כח, מב).

בשם כ"ק אאז"ל (אמרי אמת הושע"ר תרע"ח ד"ה וישמעו) וישמעו רחוקים ויבואו (מפיוט ויאתיו), אולי הרמז על מי שנתרחק מעבדות השם וע"י הימים הנוראים מקבל עליו עומ"ש, וזה וישמעו הרחוקים ויתנו לך כתר מלוכה, בסוכות חל ש"ש על הסוכה (סוכה ט.), כשלא הביט און ביעקב (במדבר כג, כא), אח"כ ד' אלק' עמו (שם), עומ"ש שמע ישראל ד' אלק' (דברים ו, ד), עמו ותרועת מלך בו בשכמל"ו (פסחים נו.), ואף הוא הי' מכוון לגמור את השם (סדר העבודה ביוהכ"פ), ואומר להם תטהרו (ויקרא טז, ל), ואי' (יומא ד:) שאמרו בשכמל"ו לגמור את השם זהו סוכות הגמר, ואי' (סוכה מה.) אני והוא הושיעה נא, השם הגדול, וישמעו רחוקים הרמז על מה דאי' בגמ' (שם מד.) כהנים בעלי מומין נכנסין בין אולם למזבח להקיף, הרמז שבסוכות יכולים להתקרב אפילו בעלי מומים.

כ"ק אאז"ל (אמרי אמת שמח"ת ביום תרס"ח ד"ה במדרש) הגיד על המעשה מרחב"ד להעלות האבן (קה"ר א, א), דאי' (סוכה נב.) יצה"ר נקרא אבן, והרמז על המחשבות זרות אשר נצרך להתגבר עליהם בענין התפלה, ורחב"ד התפלל והי' יודע זה חי וכו' (ברכות לד:), והרמז על התגברות היצה"ר, וזה אייתו דובא בקרנייהו (תענית כה.), ואי' (ב"מ פה:) אצל ר' חייא ובניו אדמו להו כדובא דנורא, הרמז שמחשבות יש אצל הגדולים ג"כ, ונרמז להם שיכולין להתגבר, ועי"ז פעלו שכל אדם כשרוצה באמת מסייעין לו מן השמים שיתגבר על המחשבות. ג' עדרי צאן (בראשית כט, ב), נגד ג' רגלים (בר"ר ע, ח), והאבן גדולה (בראשית כט, ב).

שמיני עצרת ושמחת תורה [תשי"ד]

שמח"ת תשי"ד

אי' במד' ג' עדרי צאן כנגד ג' רגלים, וגללו את האבן הגיד כ"ק אאז"ל לרכך את היצה"ר, כי מונח אבן המעכב עבדות השם, ואי' ברחב"ד שרצה להעלות אבן לירושלים, הרמז על האבן הזאת דוב אורב כו' זה המסתיר, ואי' בגמ' אצל רחב"ד שאייתי דובא בקרנייהו, הרמז שהתגבר על האבן, ואולי הרמז אחר ג' הרגלים, וגללו זה שמחת תורה, אם אבן הוא נימות, שאם נכנס ד"ת נכנס ערמימות והסתרות, אבל יכולין

להתגבר על האבן הזאת, ואף שנדמה לרחב"ד שאינו בכוחו להעלות את האבן, הראו לו מן השמים שיכולין להתגבר על זה, וזה הלימוד להשתוקק, וע"י הרצון והשתוקקות עוזר השי"ת ומתגבר על היצה"ר ומכניעו ומביא הכל להקדושה, מעלה את האבן לירושלים, וכן אמר יעקב אע"ה והאבן הזאת כו' יהי בית אלק', שיעלה הכלל הקדושה, וזה אחר ימים נוראים וסוכות לב טהור ברא כו' שמתהפך הלב.

שמח"ת תשנ"ז

שמח"ת אחר הו"ר גמר מיו"כ (זוה"ק ח"ג לא:), כשנטהר האדם יכול להדבק ולשמות בתורה. הו"ר כוחו של דהע"ה. ואי' בגמ' (סוטה כא.) אצל דהע"ה אין עבירה מכבה תורה. ובוודאי התורה מגינה שלא יבוא לעברה. והגיד כ"ק אאז"ל הושענא רבא אפילו מי שלא ניתקן ביו"כ יכול להתקן בהו"ר, וזה כוחו של דהע"ה, אם חטא יחיד אומרים לו כלך אצל דוד (ע"ז ה.), ודהע"ה התפלל על כל ישראל לכל הדורות. כלך אצל דוד, וזה דאי' (ש"א טז, יב) וטוב רואי, כל הרואהו נזכר לתלמודו (ויק"ר כ, א), זה הלימוד שלו ע"י התורה להתחזק בתשובה, כל הרואהו ראי' רוחניות, להדבק

בכוחו של דהע"ה, שמע ד' קול יהודא (דברים לג, ז), הגיד זקיני ז"ל (שפ"א ליקוטים) וזאת הברכה ד"ה בפסוק שמע) כמדומה זה כוחו של דהע"ה. ושמיני עצרת המשלים שמחת תורה. [ואי' חשבתי דרכי כו' ואשיבה רגלי (תהלים קיט, נט), אולי הרמז על שמע"צ רגל בפני עצמו (ר"ה ד:)], אל עדותיך זה כח התורה שניתקן בשמיני עצרת, והיית אך שמח (דברים טז, טו), לרבות לילי יו"ט האחרון (פסחים עא.; סוכה מח.), בשפ"א (סוכות תרל"ז ד"ה שמחת; תרל"ז ד"ה דרך) בימי הגלות, ימים טובים האחרונים, ואי' (סליחות לערב ר"ה פזמון זכור ברית, ונראה מקורו מתו"כ בחוקתי כו, מד.) אין לנו שיור רק התורה הזאת, וזה שמח"ת.

